

ministeriet. Kan man nu nogenfinde vente, at man ved det endelige Normalbudget skal kunne indskrænke de ordinaire Udgifter til Altsammen til det Beløb, som efter de sidste Finantslove maa optages paa det foreløbige Normalbudget? Vilde de Herrer see paa den sidste Finantslov, saa vilde De overbevise sig om, at det ikke er mindre end 1,400,000 Rb. — jeg taler ikke om Tillægsbevillingerne, thi saa gaaer det flere Hundrede Tusinder derover — der staaer anført som extraordinairt paa Krigsministeriets Budget. Vil da ikke det foreløbige Normalbudget blive noget for Regjeringen saa overordentlig langt under det, som det endelige Normalbudget vil være, at der fra Regjerings Side vil være den største Trang og Opfordring til endelig engang at faae Forholdet ordnet ved et definitivt Normalbudget? Kan Krigsministeren staae i Fare for, at han skal faae Mindre ved det endelige Normalbudget end det, som er bevilget af Kongeriget Danmarks Rigsdag, naar man derfra tager disse 1,400,000 Rb., foruden alle Tillægsbevillinger? Ja, hvis man endnu troer, at der er stor Fare ved det foreløbige Normalbudget, saa har jeg Intet at anføre, som kan modbevise dette.

Men jeg kommer tilbage til det af mig opfattede Spørgsmaal: om det, der er givet i disse Paragrapher, er bedre end Grundloven, eller om det er lige saa godt som Grundloven, hvorvel det vil erindres, at Spørgsmaalet ikke i og for sig er berettiget. Det var ikke den Opgave, der forelaa, at give, hvad Grundloven havde givet. Ministeriet har meddeelt sit Program, og dets Opgave er løst, naar Programmet er fyldestgjort. I hvert Fald kan det ligeoverfor Rigsdagen henvise til Adressen, og Spørgsmaalet, om denne er færdigfyldt, skal det ikke staae til den ene eller anden at afgjøre eensidigt. Dette Spørgsmaal skal indstevnes for et andet Forum end den enkelte Rigsdagsmands individuelle Opfattelse. Lad os derfor endnu høre, hvorledes Andre dømme i Sagen.

Først og fremmest skal jeg da bemærke, at Rigstraadet — naar jeg for mit Vedkommende

omtaler Rigstraadets Forhandlinger, skal jeg aldrig omtale Andet, end hvad der foreligger Offentligheden — at denne Institution, der først gjorde Fordring paa at erholde den besluttende Medvirkning ved Statsbudgettet og Statsregnskabet, har med Anerkjendelse erklæret, at det, der var givet i Forsatningsudkastet, var en Tilfredsstillelse af dette Ønske. Men dernæst skal jeg især bede fastholdt, at den ene af Rigsdagens Afdelinger, nemlig Landstinget, gennem sit Udvalg aabent har erklæret, at Forsatningsudkastet i det Hele var en fuldstændig Fyldestgjørelse af Adressen. Hvad endelig specielt de finantsielle Forhold angaaer — og det er jo dem, jeg nærmest her har henholdt mig til — da kan jeg ikke undlade endnu til Slutning at bede de Herrer om Tilladelse til at maatte fremføre et kort Citat. Jeg ynder ellers ikke at komme med Citater; men her troer jeg virkelig, at Leiligheden er saa passende, at det maa kunne finde sin Undskyldning; især da det ikke er ret mange Vinter, jeg skal oplæse. Da den første Rigsdag traadte sammen i 1850, var den saa heldig at finde i sin Midte en Mand (Fænger), som med en overordentlig Dygtighed forenede en varm Interesse for Ordningen af de finantsielle Forhold. Denne Mand har med stor Anstrængelse, og jeg kan tilføje, med varm Paasjønelse fra Thingets Side, været Ordfører for Finantsudvalget igennem 3 paa hinanden følgende Rigsdage. Han blev træt af det politiske Liv og trak sig tilbage (Stemme: Nei!). Jo, han trak sig tilbage i sin videnskabelige Virksomhed. Denne Mand har ikke hørt nærmest til dem, som jeg kunde kalde mine politiske Venner; han har, som jeg troer, staaet temmelig uafhængig i Salen, og han havde neppe sluttet sig til noget bestemt Parti; men jeg antager, at, hvis man skulde anvende paa ham nogen almindelig politisk Betegnelse, da vilde man vel snarest henregne ham til en venstre Side af en Forsamling. Denne Mand har søgt sig opfordret til, da Udcastet kom frem og sandt en saa ugunstig Bedømmelse, at udtale sin Mening, ikke om Sagen i det Hele, men om disse enkelte, nu af mig berørte Paragrapher, om det finantsielle Uffnit. Han overveier og gennemgaaer da omhyggeligt